

Oświadczenie złożone przez senatora Piotra Kaletę na 40. posiedzeniu Senatu w dniu 23 września 2009 r.

Oświadczenie skierowane do prezesa Rady Ministrów Donalda Tuska

Prezydium Zarządu Regionu Wielkopolska Południowa NSZZ „Solidarność” po dokonaniu analizy rynku pracy podregionu kaliskiego – dawniejsze województwo kaliskie – stwierdza, że w porównaniu z czerwcem 2008 r. niepokojąco wzrosła liczba bezrobotnych. Ponad dwadzieścia cztery tysiące osób bez pracy to tragedia tysięcy rodzin i kilkudziesięciu tysięcy osób w naszym regionie. Wzrost bezrobocia o 40% w porównaniu z analogicznym okresem roku poprzedniego powoduje, że coraz częściej odwołujemy się do kryzysu jako głównego winowajcy złej sytuacji na rynku pracy, a nie poszukujemy alternatywnych form minimalizowania bezrobocia. Niepokoić musi rosnące bezrobocie, a co za tym idzie, brak perspektywy podjęcia pracy, w grupie wiekowej do dwudziestu pięciu lat, a więc osób młodych, dopiero wchodzących w dorosłe życie. Tym samym nie sprawdziły się polityczne prognozy rządzącej koalicji, że przybędzie miejsc pracy, zwłaszcza dla ludzi młodych, przede wszystkim tych, którzy pracują poza granicami Polski.

Malejąca liczba ofert pracy – jest o prawie dwa tysiące ofert pracy mniej niż w roku 2008 – zmusza do stosowania przez służby zatrudnienia alternatywnych działań, między innymi aktywnych form przeciwdziałania bezrobociu, takich jak prace interwencyjne, roboty publiczne, staże czy innego rodzaju prace subsydiowane. Niestety, pomimo wzrostu liczby osób aktywizowanych o ponad siedemset w całym województwie wielkopolskim nadal słabą stroną przeciwdziałania bezrobociu są aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu. Winą za taki stan rzeczy należy obarczyć obecnie rządzących, a w szczególności ministra pracy i polityki społecznej. Przeznaczenie zbyt małych środków na aktywne formy walki z bezrobociem jest potwierdzeniem naszego stanowiska.

Biorąc pod uwagę monitoring zakładów pracy zagrożonych zwolnieniami, który prowadzony jest przez Zarząd Regionu Wielkopolska Południowa NSZZ „Solidarność”, wspólnie z organizacjami związkowymi NSZZ „Solidarność” stwierdzamy, że rośnie liczba zakładów, w których są lub będą dokonywane zwolnienia z przyczyn dotyczących zakładu pracy. Sytuacja ta powoduje, że w najbliższym czasie w naszym regionie pracę straci ponad tysiąc osób, a nie ma dla nich alternatywnych miejsc zatrudnienia. Utrata zatrudnienia i związany z tym brak środków na utrzymanie rodziny to zjawiska coraz bardziej powszechne, generujące obszary biedy i wykluczenia społecznego.

Prezydium zarządu regionu zwraca uwagę na fakt, że poniżej minimum socjalnego gwarantującego względny rozwój osobowy, właściwy poziom edukacji czy korzystanie z dóbr kultury znajduje się ponad 50% wszystkich obywateli, z czego 90% stanowią rodziny wielodzietne.

Prezydium negatywnie ocenia brak działań rządu i parlamentu na rzecz walki z bezrobociem. Obietnice składane w trakcie kampanii wyborczej nie są realizowane, a hasło „Tanie państwo” sprowadza się do przerzucania kosztów na obywateli. Brak inicjatyw rządu dotyczących walki z bezrobociem rekompensowany jest przez polityków obecnej koalicji walką ze związkami zawodowymi – przejawiającą się łamaniem praw pracowniczych i związkowych – która prowadzi do głębokiego kryzysu dialogu społecznego.

Prezydium Zarządu Regionu Wielkopolska Południowa NSZZ „Solidarność” wyraża swoją dezaprobatę wobec takich działań i zwraca się do polityków i władz samorządowych, a także członków powiatowych rad zatrudnienia naszego regionu o podjęcie wspólnych inicjatyw mających na celu wypracowanie mechanizmów, które pozwolą na zmianę niekorzystnej sytuacji na rynku pracy. Prezydium uważa, że należy rozważyć podjęcie takich decyzji, na mocy których będzie można przesunąć unijne środki na działania proinwestycyjne, a także zwiększyć środki budżetowe na rzecz wsparcia różnych form aktywizacji bezrobotnych.

Dlatego też prosimy europarlamentarzystów naszego regionu o zwrócenie się do Rady Europejskiej i Komisji Europejskiej w celu sporządzenia na czas trwania kryzysu europejskiego planu inwestycyjnego w wysokości 1% europejskiego PKB. Pozwoli to stworzyć większą liczbę miejsc pracy, co będzie odpowiadało wymogom Strategii Lizbońskiej, i promować innowacje oraz umożliwi badania i rozwój. Należy wspomóc zatrudnienie w kluczowych gałęziach przemysłu. Temu celowi mogą służyć kształcenie ustawiczne oraz edukacja.

Uważamy, że w dobie kryzysu gospodarczego, zamiast prowadzić jałowe dysputy polityczne, kłótnie i swary, politycy jako osoby życia publicznego muszą podjąć wspólne działania mające na celu nie tylko okazanie solidarności międzyludzkiej, ale przede wszystkim wypracowanie skutecznych mechanizmów walki z rosnącym bezrobociem.